

[Pinholt.]

digt at revidere sin Opfattelse af, hvad det i social Henseende er muligt at give, naar Samfundet i det hele taget skal kunne opretholde sine Erhvervsfunktioner.

Jeg maa da sige, at jeg synes ikke, der er noget at takke den nuværende Regering for med Hensyn til dens Administration. Tværtimod synes jeg, der er al Grund for dette høje Ting til at anmode Regeringen om at vise den største Forsigtighed i de finansielle Dispositioner, der foretages; thi der er betydelige Vanskeligheder, og den Statsgæld, vi har nu, er allerede lidt højere end den, man havde, da Regeringen overtog Ansvaret. Og den vil stige i de kommende Aar; det er der ikke Tvivl om. Vi har en Række Lovforslag til Behandling her i Rigsdagen, som nu er opført paa § 27, og som rimeligvis vil medføre ikke ringe Udgifter, bl. a. Grundforbedringslaan paa en 10 Mill. Kr., og det Finanslovsforslag, der nu sendes over til Landstinget, slutter med et kasse-mæssigt Underskud paa en 70 Mill. Kr.

Ikke destomindre vil jeg mene, at vi bør stemme for Finansloven. Vi skal jo have en Finanslov, vi skal jo have administreret, og jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for Finanslovsforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Korsgaard: Nogen egentlig politisk Debat er det jo ikke Hensigten at føre ved denne Lejlighed, saa det, der vil være at sige, skulde altsaa indskrænke sig til det rent finansielle. Her vil jeg gerne understrege, som det er sagt af Ordføreren (Olufson), at efter en Opgørelse, foretaget efter at nu Finanslovens forskellige Afsnit er vedtaget, som de er vedtaget, vil der være et Underskud paa 10,1 Mill. Kr. Ordføreren har oplyst, at hertil skal der efter Finansministerens Oplysning lægges rundt regnet 5 Mill. Kr., saaledes at der altsaa paa Papiret skulde blive et Underskud paa 15 Millioner. Spørgsmaalet vil da være, om denne Opgørelse er for optimistisk, eventuelt for pessimistisk, eller om man ret beset maa sige, at den netop er saa neutral, som en saadan Opgørelse bør være.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at den nærmest er noget for pessimistisk, vel at mærke under en bestemt Forudsætning, den nemlig, at Udgifterne til Sociallovgivningen ikke vil overskride det Beløb af 130 Mill. Kr., som findes paa Finansloven. Jeg ved ikke, om Finansministeren er i Stand til at afgive en Erklæring angaaende dette Punkt. Rent personlig vilde jeg tro,

at man nogenlunde sikkert kan afgøre, om dette Beløb bliver overskredet eller ikke, idet jeg formoder, at de mulige Merudgifter, som vi i givet Fald bevilger i Løbet af en vis Tid, først vil komme til Udbetaling paa den kommende Finanslov. Altsaa, under denne bestemte Forudsætning vilde jeg tro, at Opstillingen nærmest er for pessimistisk. Jeg vil i og for sig ogsaa mene, at den er principielt urigtig med Hensyn til den Udgift, man paafører Driften i Forbindelse med Afdrag paa Statslaanene. Det drejer sig, hvis jeg ikke husker fejl, om et Beløb paa omkring 5 Mill. Kr., som man venter at tabe paa Grund af, at Kronens Værdi ikke er saa stor, som den i sin Tid har været. Jeg har ved tidligere Lejligheder gjort mig til Talsmand for og ønsker at gøre det igen, at det regnskabsmæssigt ikke er rigtigt at føre disse forøgede Afdragsudgifter over paa Driften. Jeg mener nemlig, at hvis vi f. Eks. antager, at Dollaren beholder sin Værdi, men Kronen ned sættes til det halve, saa er det, der herved sker, faktisk, at vor Statsgæld i Dollars vokser til det dobbelte i Kronebeløb.

Dette giver man ikke Udtryk paa Finansloven; om man i givet Fald skulde gøre det eller ikke, skal jeg lade ligge, men jeg synes, det er urimeligt, at de enkelte Aar skal bære denne Merudgift til Afdragene. Der er efter min bedste Overbevisning Tale om en Formuedisposition, og for saa vidt mener jeg, at man har belastet Driften med 5 Mill. Kr., som der ikke er nogen saglig Grund til at belaste den med.

Jeg vil ogsaa antage, at Forbrugsafgifterne i det kommende Aar vil give noget mere, end de er opført til, uden at jeg dog derfor tør sige noget bestemt derom; men jeg tør i hvert Fald sige, at med Hensyn til det Finansaar, hvori vi befinder os, er det fuldkommen givet, at Forbrugsafgifterne vil give ikke uvæsentligt mere, end Finansministeren hidtil har beregnet, naar vi sammenlægger, hvad der staar paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at der her vil komme en Forbedring paa mindst en 5 Mill. Kr., idet jeg vil antage, at det Beløb, der allerede vil være indgaaet efter de maanedlige Opgørelser i Statstidende, vil overstige det Beløb, som Finansministeren regner med, sammenlagt altsaa for Finanslov og Tillægsbevillingslov, og saa omfatter jo endda de maanedlige Opgørelser ikke Forlystelsesafgiften, som udgør en 5 Mill. Kr.

Derfor tror jeg at turde næsten garantere, at man paa dette Punkt vil faa en